

דף ל.

עין משפט ד.ה.ו.ז.

יו"ד סימן כא סעיף ג

ג. לא שחט רוב הסימן במקום אחד כגון שהתחיל לשחוט ונהפך הסימן וגמר השחיטה **פ** שם ובין שני החתכים יש רוב כשרה בין בקנה בין בוושט ואפי' שני החתכים אינם שווים בהיקף אחד אלא אחד לצד הראש והשני לצד מטה **ז** כשר.

ד. שוחט שהתחיל לשחוט מעט ולא הפסיק ובלי שהייה הניח מקום זה ושחט למטה או למעלה מהמקום הראשון באותו עיגול ובאותו צד צריך בכה"ג שיהיה הרוב במקום אחד **ק**, וכשיש רוב אפי' במקום השני כשר אע"פ שאין השחיטה גלויה ונכרת.

דף ל:

עין משפט א.

יו"ד סימן כא סעיף ד

ה. שחיטה העשויה כקולמוס **י** או כשיני המסרק **ש** כשר.

פ. ומיירי בכל הסעיף בלא שהה. ש"ך ס"ק ג'. וכן בשחט כקולמוס גם בלא שהה כלל, דבשהה כל שהוא מטריפין. כף החיים אות ח'.

צ. ובלא שהה כלל ולא העמיד הסכין ולא הגביהה אלא כגון שנדחפה ידו לצד מטה בתוך כדי שחיטה ושחט. שם כף החיים אות י'. ועכשיו בזה"ז נוהגין כל השו"ב להטריף אם שחט בב' או בג' מקומות אף שיודע שודאי לא שהה ולא הגביה ידו ואפי' בדיעבד טריפה, וסיים בכף החיים דאין להתיר אלא בהפ"מ, שם באות י"ג, ובעוף יש להטריף בכל גוונא שם.

ק. שם בתוס' והרא"ש ועיין בסי' כ"ג סעיף ב'.

ר. כמו שחותכין הקולמוס באלכסון ואפי' לכתחילה ויש נוהגין שאין שוחטין כקולמוס רק אם נעשה מאליו. כף החיים אות ט"ז.

ש. דהיינו שאינו חותך חתוך ישר רק חותך ומעקם וחוזר כנגד המקום שהתחיל וחוזר ומעקם וזה כמו מסרק. ב"י בשם מהר"י בן חביב. ונכון שלא לשחוט כשיני מסרק כלל. כף החיים אות טו"ב.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ב.ד.

יו"ד סימן כד פעיף ז

ז. ח. חלדה כיצד^ח, כגון שהכניס הסכין בין סימן לסימן בין ששחט התחתון כהלכתו מלמעלה למטה^א וחזר והוציא הסכין ושחט העליון, ובין ששחט העליון מלמעלה למטה שלא כהלכתו הרי זו שחיטה פסולה.

עין משפט ה.ו.

יו"ד סימן כד פעיף ח

ח. ט. החליד הסכין תחת העור^ב או תחת צמר מסובך בצואר הבהמה, או תחת מטלית הקשורה בצואר^ג הבהמה או המטלית מדובקת בשערה ושחט שחיטתו פסולה. אבל אם המטלית רק פרוסה על צוארה שחיטתו כשרה, ויש מי שפוסל^ד גם בזה, ולכתחילה יש לחוש לדבריו.

הגה: לכן יש להזהר בכבשים שיש להם צמר מסובך בצוארם לתלוש הצמר^ה המסובך שלא יבא לידי חלדה.

עין משפט ז.

יו"ד סימן כד פעיף י

י. יא. אחר ששחט רוב הסימנים בבהמה החליד הסכין תחת המיעוט הנשאר ופסקו מותר^י. ויש מי שאוסר גם בזה, וראוי לחוש לדבריו לכתחילה.

ת. ממשנה חולין ל"ב. והוא לשון הטמנה. ט"ז ס"ק ג'. וע"כ נקראת חולדה בלשון זה שמתמינה עצמה באדמה. והלכה למשה מסיני שתהיה שחיטה גלויה וניכרת ואסמכוה אקרא "ושחט אותה לפניו".
א. וה"ה שחט התחתון ממטה למעלה והעליון כהלכתו דהוי חלדה. ש"ך ס"ק ו'.
ב. הם בעיות שלא נפשטו בגמ' ופסקו לחומרא.
ג. ואם נפלה טליתו על צוארה בשעת השחיטה פשיטא דלא הוי חלדה. כ"כ הב"י, ולאפוקי מדעת הרמב"ם דאוסר אפי' בפירש טליתו לרגע. כף החיים אות ל"ג.
ד. זו דעת הרמב"ם בפ"ג משחיטה הלכה י', ובדיעבד יש להכשיר לדעת השו"ע ולחוש לדבריו היינו לכתחילה. כף החיים אות ל"ו.
ה. וכל היכא דאפשר בלא מריטה בעוף או בבהמה יש להמנע משום אכזריות וכן שלא ימרטו יותר מהצורך. ולמרוט מקום השחיטה ביו"ט, יש להכין מערב יו"ט מקום השחיטה ואם לא מרט מערב יו"ט מותר גם ביו"ט. כף החיים אות מ'.
ו. כך נראה מהרמב"ם בפ"ג וכן מהרא"ש והיש מי שאוסר זו דעת רש"י.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

הגה: והמנהג להטריף^ז כל חלדה בין במיעוט קמא בין במיעוט בתרא בין בקנה בין בוושט.

עין משפט זז. יו"ד סימן כד פעיף ג

ג. שחט שני ראשים כאחד^ח בהולכה או בהובאה בלבד, אם יש בסכין כדי שלוש צוארין כשרה, ואם לאו יש לחוש ולאסור שתיהן.

עין משפט ט. יו"ד סימן בא פעיף ג
עיין לעיל דף ל. עין משפט ד.ה.ו.ז.

עין משפט י. יו"ד סימן כד פעיף א

א. דרסה היינו כגון^ט שהניח הסכין על צואר הבהמה או העוף ודחק אותה למטה וחתך הסימנים כחותך צנון, וא"צ לומר אם הכה בסכין על הצואר כדרך שמכין בסיף.

עין משפט כ. יו"ד סימן כד פעיף ב

ב. שחט בהולכה או בהבאה לבד אם יש בסכין כמלא שני צוארין^י כשרה ואם לאו השחיטה פסולה דא"א לשחוט בהולכה אחת או בהובאה אחת בלא דרסה. ואם הוליק והביא בכה"ג אפי' שחט באיזמיל כל שהוא כשרה.

ז. וכתבו האחרונים דכך נוהגים כדברי הרמ"א. כף החיים אות מ"ח.
ח. דין זה לא שכח וגם לא ראינו מימנו ולא שמענו ששחטו ב' ראשים כאחד. כף החיים אות ט"ו.
ט. ממשנה חולין ל' וכפי' רש"י שם, והרמב"ם בפ"ג מהלכות שחיטה הלכה י"א. והטעם של דרסה דאסורה שזה הלכה למשה מסיני והדורס הרי הוא כחונק ולא שוחט. ויש נוהגין לפני השחיטה להוליק ולהביא הסכין עוד באויר לפני שמגיע לצואר וכך נהגו בטבריה. כף החיים אות ג'.
י. שם במשנה, וא"צ להוליק כל אורך הסכין אלא מה שהצריכו מלא ב' צוארין כדי שישחוט ברווח. ולכתחילה צריך השוחט לשחוט בהולכה והבאה אע"פ שהסכין ארוך כמה צוארין. כף החיים אות ח'. ושם באות ט' כתב תוכחה לאלה השוחטים בהולכה או בהובאה לבד אפי' בסכין ארוכה דלא טוב עושים וגדול עוונם מנשוא ע"ש.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הגה: והמנהג לפסול ב בבהמה אפי' הולך והביא אם אין בסכין כמלא צואר ועוד משהו חוץ לצואר.

עין משפט ל.

יו"ד סימן כד סעיף ג

עיי' לעיל עין משפט ח

עין משפט מ.

יו"ד סימן כד סעיף ב

עיי' לעיל עין משפט כ

כ. וכן יש לפסוק לדינא בכל מקום. כף החיים אות י"ד.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com